

Universitätsbibliothek Paderborn

Occupatio animae Jesu Christo crvcifixo devotee.

Leroy, François

Pragae, 1666

§.3. Postrema ratio ejusdem affectus astruitur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47123](#)

peti? Quid cum hac consolatione comparandum? Atque
hac ipsa ratione SS. Martyres solabantur poenitentiarum
dura tristitia: quemadmodum ad eorum nonnullos in me-
lo constitutos scribens B. Cyprianus: Humi jacent (siebat)
metf. *fessa laboribus viscera; sed pena non est cum Christo jacere*
L. 2. de fide *Quippe ut & hoc addam cum Sancto Ambrosio: Grau-*
o. 4. *remedium, solatium habere de Christo.*

§. 3.

Postrema ratio ejusdem effectus astratur.

*P*ostrema tantæ fortitudinis basis est; quod jam, non
tam se ipsos pro Christo, aut cum Christo pati, quia
Christum in ipsis ineffabili modo pati existimat. Nam
quemadmodum ipsi affectu in Christum sic transformantur;
eius vulnera ac passiones libenter in se suscipiant: ita Chi-
ristus vicissim in illos quodammodo transformatur, ut eorum
labores ac dolores in se derivet ac suos faciat; illosq; via
reciproca, suâ virtute ac fortitudine induat. Certe si Pa-
lo Apostolo, tam suo quam aliorum Sanctorum nomine-
cere licuit: *Vivo autem jam non ego, vivit verò in me Christus:* illis pari jure dicere licebit: Patior ego, non jam egredi
patitur verò in me Christus. Cùm enim illud manifestan-
tur: pati non posse in aliquo corpore, nisi qui in illo corpo-
re vivat: si Christus & non Paulus, vivebat in corpore Pa-
uli, profectò & in Paulo non Paulus jam patiebatur, sed
Christus.

Sancto Ambrosio attributus Commentarius in po-
steriorem ad Corinthios epistolam, ad illa verba capituli:
Semper mortem IESU in corpore nostro circumferentes; lo-
biūm non est, inquit, quia in Martyribus Christus occiditur; b
in his, qui pro fide patientur, aut exitus, aut vincula, aut op-
bēns, Christi passiones sunt; usq; vita ejus in eorum corpori
pali

palam fiat. Et S. Paulinus: *Ab initio saeculorum Christus in Ep. I. ad Ad. omnibus suis patitur. In Abel occisus, in Joseph venditus, in primum. Propebius lapidatus, &c. Idem igitur & nunc infirmitates nostras & aegritudinem portans; quia ipse est homo semper pro nobis in plaga positus, & sciens ferre infirmitatem, quam nos sine ipso nec possumus ferre, nec novimus.* Tandemq; pulchre S. Augustinus, de Christo ut capite nostro loquens: *Esto, In psal. 100.* inquit, *in membris ejus; adhuc illi per fidem, & per spem, & per charitatem; & in illo canta, in illo exulta; quia & ipse inter laborat, in te sicut, in te esurit, & tribulatur: ille adhuc in te moritur, & tu in illo resurrexisti.* Vides Christum insuis tribulati, illos in Christo exultare, & commutatione felici (quod supra cum Petro Chrysologo diximus) ipsum *serm. 50.* suscipere infirmitates nostras, & suas nobis conferre virtutes.

Cujus utique virtute induiti, & tanquam Christo ipso loricati sancti Martyres, exultabant in poenis suis, irridebant tyrannos, ipsa tormenta provocabant: non quasi illa suppliciorum immanitate absque sensu doloris essent, (aliо qui enim quodnam illud fuisse experimentum patientiae, aut quae tandem illa tentatio, quā probatos Deus illos inveniret dignos se?) Habant igitur (si non nullos excipias, qui aut sublimi quadam contemplatione absorpti, aut superinfundente se ecclieis dulcedinis abundantia, aut alter hebetato pœnaruim sensu, earumve refractis aculeis, dolores suos non sensere) habebant, inquam, suppliciorum suorum sensum: sed eò illa non sentire visi sunt, quod Christo freti, ejusq; gratiā atque virtute roborati, nullo morore aut tædio, sed cum animi pace imperturbabili, adeoque cum gaudio illa perferrent; perinde ac si sine sensu eorum essent, aut quasi non ipsi, sed alias in ipsis pateretur. Potis igitur, seu in eorum corpore, occupabatur tortorum crudelitas, sed intus ad ipsos pertinere non poterat: quia in ipsis erat, qui vicariā operā, ipsorum dolores in se reciperet;

Y y y z

peret;

peret; & exquisitam atque extremam pœnam vim, in mortalis sue virtutis objectu retundere.

Denique hac ipsa cogitatione armatos sandos Martires, in pœnis suis immobiles steriles, testatur S. Cyprianus, vel quisquis est autor libelli de laude Martyrij: ubi Marmozem tormentis subjectum eleganter describens, ita loquitur in rem nostram: *Nam prædurantibus licet costis resulantis gula et curat in vulnus, & cunctibus flagris, cum avulsa corporis parte rediens habena ducatur: stat tamen pars sua superior, hoc solum secum ipse convolvens, quod in illa crudelissima carnificina, plus, pro quo patitur, Christus, quam ipse patitur.* Habemus igitur, ex hujus Patris sententia, plus quam ipsum Martyrem in ipso Martyre pati Christum, pro eo amore Martyre patitur; eaque, etiam cogitatione, solito lim Beatos Martires in ipsa carnificina, ac membrorumorum laceratione, animari. Quo loco in primis nonnulli est S. Felicitatis Africanae Martyris exemplum: quia in ipsum martyrij tempus in custodia parvus, insultans in Commentariensi, querentiq; quia tandem ratione parvus fibi supplicium toleratura esset, quæ partus dolores simulatu ferre non posset, in hæc ipsa verba, quæ exprellebantur in Actis passionis ejus, pulchre respondit: *Alius enim in me, qui patietur pro me, quia ego pro illo passus sum.*

Neque vero dubitandum videtur, id ad illos quoque extendi oportere sine sanguine martyres, qui vel voluntarijs supplicijs ob Christi amorem carnem suam student effigere, vel ejus nomini ac gloria propagandæ intenti, sibi mem, sicut, labores, persecutionem patientur. In quibus utique verum est, quod loco paulò ante laudato dixit Augustinus: Christum in suis laborare, sicut, esurire, tribulari. Idque adeo in Indiarum Apostolo S. Francisco Xaverio, non obscurò documento monstratum est. *Constat enim (scribit Tursellinus noster) lignum Christi crucifixi simile*

L. 6. 81. e. c.

4.

erum, quod in Xaverij castelli facello religiosè colebatur, quod
ries Franciscus gravius aliquid pateretur in India (quod ex ejus
litteris domestici collatis temporibus compererunt) haud dubio
sudore fluxisse. Porrò ipso anno quo Xaverius extinctus est, fa-
rij sextis deinceps omnibus per annum totum sudasse sanguine.
Quod, ipso eventu spectato, nemo dubitavit, S. Apostoli
supremos labores atque excessum è vita portendisse. Ita si
quid patiebatur Xaverius, compatiebatur in effigie sua Chri-
stus; simul ostendens pati se in membris suis, simul (quod
non semel à nobis dictum) Sanctorum passiones extenſionē
quandam & adimpletionem Christi passionum esse.

Hujus porrò rei conscientia, quod, amabo, robur ad-
iicit, quam alacritatem adfert & constantiam pro Christo
certanti ac laboranti; dum inter pœnarum suarum morsus
& aculeos, ita se ab suo Agonotheta confortari sentit, ut
non tam se pro illo, quām illum in se contempletur patientem?
certus nihilominus, pro hoc ipso, quicunque est, la-
bore & agone suo, apparari sibi coronam justitiae, perinde
ac si non in ipso Christus, sed ipse per se certässet. Legitima
quippe est illa Augustini collectio, in aliis cuiusdam psalmi *In psal. 39.*
expositione: *Si in nobis ipse paritur, & nos in illo coronabi-
mur.*

CAPUT VI.

*Zelus animarum, seu ardens studium sa-
lutis alienæ.*

§. I.

Rationes varia istius zeli in animis nostris excitandi.

Multa sunt profectio, quæ hunc zelum ac studium in-
cordibus Christum crucifixum contemplantium atq;
amantium accendant.

Pri-